

Erdélyi Örmény Gyökerek füzetek

"Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék..." (Vörösmarty Mihály)
A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása havonta megjelenő kiadványa

V. évfolyam 55. szám
2001 szeptember

A Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulásának tagszervezetei: a **II.** kerületi, **VI.** kerületi, **IX.** kerületi és **XI.** kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzatok, valamint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén délután 17 órakor - hívtatn és hívtatlanul mindenkit szeretettel vár klubdélutánjaira a Budapest V. Semmelweis utca 1-3. I. emeleti zeneterembe.

*****

Az örmény hitvallásból - szeptember

"Hiszünk az egy, egyedül egyetemes és apostoli szent Egyházban."

A világon sok vallási intézmény egyháznak nevezi magát. Melyik lehet az igaz? Lényegében csak egy egyház van, Jézus egyháza. Magában a szóban is benne van, ha összetevőire bontjuk. Jézus azt mondja a jó pásztorról szóló példabeszédében: egy akol leszen és egy pásztor. A pásztor vitathatatlan, maga Jézus. Az akol - hétköznapi értelmében a juhok szálláshelye - Jézus házanépét jelenti. Kérdés, hogy ez az egység már itt, vagy csak odaát valósul meg? Nekünk egy kötelességünk van: bízni Istenben és megtenni azt, amivel ezen az egységen munkálkodhatunk.

Dr. Sasvári László

*****

Erdélyi magyarörmény alkotók **Petelei István**

"Lelje fel ott túl mindazt a szépet és jót, amiről itt, életében álmódott."

Petelei István (Marosvásárhely, 1852. szeptember 13. - Kolozsvár, 1910. január 5.)

"A századvég (a 19-ik század végéről van szó - a szerk) legismertebb és legtiszteltebb novellistája volt. Félig székely, félig örmény származású..." - olvassuk róla a Magyar Irodalmi Lexikonban (Budapest, 1965).

"Az ősz nálunk Szovátán belemarkolt az erdőbe s a tölgyfák lombja foltonként megveresedett, mintha vért eresztett volna rajta. Az útszéli vadvirágok színtelenek lettek és a bokrok pirosbogyós ágai ledőltek a száradó gyepre. Az oldal megsárgult; a közeledő halál gondolata mintha megijesztette volna a bikkéket, (bükköket - a szerk. megjegyzése) gyűrött és sápadt lett, mint a vénember arca. Olyan nagy lett az egész kép és csendes.

A hegyháton felül, a havas fenyves elein, halvány szürke köd ül s miatta a rajza belevész az égboltba. Az ormon leszálló erek, patakok simábbak, csendesebbek lettek; elbújnak a